بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

Amerikan Hegemonyasının Altın Çağının Sonu: Doha Forumu Açıklamaları Üzerine Bir Okuma

Haber:

Tom Barrack'ın Doha'daki Ulusal Güvenlik Forumu'nun oturum aralarında yaptığı açıklamalar:

- Amerika artık dünyadaki hiçbir bölgenin güvenlik garantörü değildir.
- Washington'ın bugünkü rolü, karşılıklı beklentileri belirlemeye ve her tarafın sorumluluktan kendi payına düşeni üstlenmeye odaklanmaktadır.
- Artık hiçbir şey için kapsamlı garantiler söz konusu değildir; aksine karşılıklı saygı ve net mutabakatlar vardır.
- Amerika ayrılmıyor, aksine “gözetiyor.”
- Amerika kontrol etmeye çalışmıyor; çünkü kontrol etme yaklaşımı işe yaramadı.
- “İsrail'in” Suriye'deki askeri faaliyetlerinin tehlikesi; bunu durdurmak için Amerikan müdahalesini gerektirebilir. (Russia Today)

Yorum:

Katar'ın başkenti Doha'da düzenlenen Ulusal Güvenlik Forumu marjında, Amerika'nın Türkiye Büyükelçisi ve Suriye ile Irak Özel Temsilcisi Tom Barrack, birçok konuya değindiği uzun bir konuşma yaptı. Onun bu konuşmasından, hakikatinde mevcut Amerikan politikasının ana hatlarını ortaya koyan birtakım dikkat çekici noktalar çıkardık; nitekim bu politika “Önce Amerika” sloganına hizmet eden bir politikadır; dolayısıyla bugünden sonra bedava koruma da binek de yoktur.

Bu da Trump'ın daha önce, eski Amerika liderleriyle alay ettiği çok sayıdaki açıklamasında dile getirdiği şeydir; zira onların, Avrupa ve Orta Doğu da dâhil Amerika'nın müttefiklerini karşılıksız olarak korumak ve savunmak uğruna Amerikan hazinesine milyarlarca Dolara mal olduklarını vurgulamıştı.

-Tarihe not düşmek ve vurgulamak adına- dikkat çekilmesi gereken hakikat şudur ki: Amerika, tarihi boyunca hiçbir yardımı karşılıksız yapmamış, aksine sunduğu her şeyin karşılığında katbekat fazlasını geri almıştır; ister doğrudan ister finansal uzantıları aracılığıyla olsun yaptığı yardımları ise, yardım elini uzattığı ülkelerin politikalarına gerek rızalarıyla gerekse zorla müdahale edebilmek için bir tutunma noktası ve nüfuz kapısı oluşturmak amacıyla yapmıştır.

Barrack'ın açıklamalarına dönecek olursak; o, Amerika'nın müttefikleri ve dostları olarak anılanların yüzüne ağır kalibreli bir bomba patlatmıştır; zira şöyle dedi: “Amerika artık dünyadaki hiçbir bölgenin güvenlik garantörü değildir.” Yani dış politikasında yeni çizgiler ve güzergâhlar çizmiş ve iç veya dış bir tehdide maruz kalan herhangi bir dost ya da müttefik devletin, yardım istese de istemese de güvenlik garantörü olmadığını vurgulamıştır.

Burada aynı soru gündeme gelmektedir: Amerika'nın ve Orta Doğu ve Körfez bölgesinde konuşlandırılmış kuvvetlerinin rolü nedir? Bu varlığın faydası nedir?

Peki bunun bir anlamı kaldı mı? Onun varlığı, bu bölgesel ortakların korunması üzerine varılan mutabakat ve anlaşmayla çelişmiyor mu?

Barrack şöyle cevap verdi: “Aksine bizim rolümüz, karşılıklı beklentileri belirlemeye ve her tarafın sorumluluktan kendi payına düşeni üstlenmeye odaklanmaktadır.” Yani Amerikalıların bulunduğu ülkeler, Amerika'ya bilgi sağlamak ve bunları Amerika ile paylaşmak için azami çaba göstermeleri ve gerek bunun maliyetini gerekse bizzat Amerikan kuvvetlerinin varlığının maliyetini üstlenmek zorundadırlar demektir.

Sonra Barrack sözlerine şöyle devam etti: “Artık hiçbir şey için kapsamlı garantiler söz konusu değildir.” Yani bu ülkelerin istikrarını garanti altına almak ve onları herhangi bir dış saldırıdan korumak veya yönetim sistemlerini muhafaza etmek için önceden hazırlanmış herhangi bir güvenlik anlaşması sona ermiş ve geçmişte kalmıştır ve Amerika'nın mevcut politika anlayışında bunlara yer yoktur demektir. Ayrıca bu ülkelerin, kendilerini koruma ve mevcut ya da beklenen her türlü tehlikeyi bertaraf etme konusunda tam bir sorumluluk üstlenmeleri gerekir demektir.

Burada bu açıklamalar ve bunların analizinin sonuçları arasından başka bir soru da öne çıkmaktadır: Peki Amerika'nın rolü nedir? Barrack şöyle cevap verdi: “Sadece karşılıklı saygı ve net mutabakatlar vardır.”

Burada kendini dayatan soru ise şudur: Amerika'nın bölgedeki varlığı için artık bir gerekçesi kaldı mı? Peki orada bulunan kuvvetlerini neden geri çekmiyor?

Cevap, onun şu sözlerinde yatmaktadır: “Amerika ayrılmıyor; onun görevi anlaşmaları gözetmektir.” Yani sömürgeci anlayışla biz, sizi gözetmek için burada kalacağız ve siz bu denklemde olduğunuz sürece ayrılmayacağız ve bu ana hatlar kapsamında varılacak hususları gözetmekle yetineceğiz demektir. Ayrıca Amerika'nın izlediği kontrol politikasının işe yaramadığını, aksine dünyanın birçok bölgesinde başarısız olduğunu da açıkça ilan etmiştir.

Barrack'ın yaptığı tüm açıklamaların tamamı tek bir noktaya işaret etmektedir: Amerika, hiçbir müttefikine veya yardım talep eden herhangi birine tek bir kuruş dahi ödemeyecek; ayrıca Afganistan ve Irak'taki başarısızlıklarını örnek göstererek kendisini, boş yere milyarlarca Dolara mal olan silahlı çatışmalardan uzak tutacaktır.

Tom Barrack'ın açıklamalarının anlamları, mevcut Amerika'nın artık eski Amerika olmadığı şeklinde özetlenmektedir; yani kontrol ve tek taraflılık anlayışını bir kenara bıraktıktan sonra gelecekte atacağı herhangi bir adım bölgesel ortaklarının katılımını gerektirecektir. Dolayısıyla Amerika güç kullanarak ele geçirme ve kontrol etme politikasının geri dönülmez biçimde sona erdiğini fark etmiş ve altın tavus kuşunun tahtından zorunlu olarak vazgeçmeye başlamıştır.

Bütün bunlardan bir çağın sona erip yeni bir şafağın ilk belirtilerinin ufukta belirmeye başladığı anlaşılmaktadır; bunu doğrulayan şey ise, dünya devletlerinin yaşadığı bu bocalama ve onların halkları ve liderlikleriyle varoluşsal bir çatışmaya girmeleridir... Bunlar Allah’ın izniyle yakında kurulacak olan Hilafetin belirtileridir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Salim Ebu Sebeytan